

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 4. De perfectione voti Castitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. IV.

De perfectione Voti Castitatis.

Similem adhibebis curam & diligentiam perficiendi
Voti Castitatis, sicut & purificari corporis de
tis: Mundantes nos ab omni iniquitate corpore
2. Cor. 7. & spiritu. Ideoque Castitas peculiariter quodam
lib. 2. de appellatur virtus Angelica: nam virtute illius
virg. vicit secundum carnem; sed tanquam pura spiritu
extra & supra carnem. Castitas Angelos facit.
S. Ambrosius: qui eam servavit Angelus illi quippe
diabolus. Verum quid est haec Castitas Angelica?
purus & sanctus Amor Dei non permixtus aliquo
turarum amore. Castus est, definit Clivarus, per
morem amore excludit, ignem igne extinguit; Amor
Dei superat amorem creatorum, igneque S. Iohannes:
Sancti devincit ignem concupiscentia. O bone
causam Castitas dicitur etiam virtus Divina: cu
minem Deo maximè familiarem facit, & quantum pos
se homini est similem facit.

Acquisitioni virtutis hujus, ejusque perficiendi
multum prodelt, si de nobis, proprieque
nostris dissidamus, ac proinde eam a Deo con
exposcamus & sollicitemus: Dei enim donum
Sap. 8. En nemo potest esse continens, nisi Deus dei. Tamen
Cass lib. 6. subiungit Cassianus, à contrario virtutem molestat
c. 5. oppugnaberis, donec perfectè cognoveris tristitia
mirum, deficiente gratia Dei, ad resistendum impo
tem insufficienremque: Tamdiu, sic loquuntur, hu
rum animum impugnare necesse est, donec se bellum
supra vires suas, agnoscat. Et S. Bernardus rescri
hujus conflictus & certaminis in particulari ut
virtuti Sanctissimi Sacramenti: Quod minus pos
se tollit consensum.

S. Bern.
serm. de
cen. Dom.

Et ex parte nostrâ, præterquâm hic inimicus subjugat mortificatione continuâ, sensuum custodia, subiunctio occasionum, vincitur & superatur quoque, ut docet Clemens, *Consideratione superna pulchritudinis. Climac.*
Quia etsi unigenitus anima contemplatur, animatque inharum aeternarum, Verb: pulchritudinem, flocci aestimat, nolgebat, spernitque totum Mundi decorum & splendorum. Et hæc de Virtute Castitatis, ejusque puritate & perfectione.

CAP. V.

De perfectione Voti Obedientia.

Obedientie perfectio desumitur principaliter ex fine, quum quis obtemperat homini, sicut Domino, ut Ephes. 6.
dicit Apostolus: pura, Superiori, in quantum representativa Christum, & est Vicarius Christi. Obedientia, namque, de qua nobis sermo est, non est politica, sed religiosa: non naturalis, sed supernaturalis, sapientia Gratiae, in ordine ad vitam æternam. Hinc sequitur ad perfectionem Obedientie, pro ut est vi-

sque perfectio, sufficere executionem præcepti, voluntasque Superioris ordinantis, ita, ut motivum & ratio formalis, ut vocant, Obedientie sit ipsum præceptum & ordinatio; verum ad perfectionem Obedientie, in quantum est virtus religiosa & supernaturalis, insuper necessarium esse, ut quis uitimatur obediatur præcepto Superioris, in quantum est præceptum & ordinatio Dei.

Etiam si Apostolus obedientiam doceat esse quoque exhibendam Superioribus sæcularibus tanquam Christo (Obedite Dominis carnalibus, sicut Christo) nihilominus Ephes. 6.

dulcissimum est non exiguum. Etenim obedientia Superioribus temporalibus debita ex natura sua naturalis est, &

ordinata solum ad finem naturalem, & in ea dicitur

quis obediere Christo, in quantum Christus ordinat

& præcepit, ut Dominis temporalibus obediatur;